

[Niels Ravn.]

hormoner og giftstoffer henholdsvis til ukrudt- og skadedyrsbekæmpelse; i en række levnedsmiddellindustrier benytter man både farve- og smagsstoffer som tilsætning, og alle disse forhold gør, at en udvidet kontrol er nødvendig.

Det har oppositionen også erkendt, men lovforslaget indebærer, at der oprettes 2 institutioner under det samme institut. Den ene institution, den, man kalder for et centrallaboratorium, er vi fuldt ud enige i skal oprettes. Det tænkes oprettet som en overbygning på de bestående kommunale levnedsmiddellaboratorier. Ja, vi er, hvad laboratorierne angår, faktisk mere positivt indstillet end regeringspartierne. Forud for dette lovforslag er der gået et arbejde i et udvalg, som blev nedsat af indenrigsministeriet i 1954. I dette udvalgs betænkning peger man bl. a. på det ønskværdige i, at der til et sådant levnedsmiddellaboratorium knyttes en litteraturtjeneste. En sådan har regeringspartierne ikke ønsket at komme nærmere ind på. Vi stiller imidlertid ændringsforslag om, at en sådan litteraturtjeneste oprettes. I den nævnte udvalgsbetænkning blev det fremhævet, at man ved at indføre en sådan litteraturtjeneste dels ville skaffe dem, der arbejdede i virksomheden, nyttige oplysninger, og dels kunne man i mange tilfælde få afgjort opståede problemer alene ved at søge oplysning hos en sådan litteraturtjeneste. Man kunne altså undgå kostbare forsøg i en række tilfælde, og det ville derfor virke direkte besparende at indføre den omtalte litteraturtjeneste.

Derudover har vi også i lighed med, hvad udvalget pegede på, ønsket en mere klar udformning af § 5 angående det rådgivende udvalg. Heller ikke her har regeringspartierne imødekommet vort ønske, og som sagt, oppositionen har på dette område faktisk både vist mere velvilje og mere imødekommenhed over for udvalgsforslaget end de tre regeringspartier.

Vender vi os derimod til det toksikologiske laboratorium, er det, modsætningerne opstår. Ikke sådan at forstå, at oppositionen ikke ønsker denne forskning fremmet, det gør vi fuldt ud, og vi erkender, at det er nødvendigt; men det foreslås, at der oprettes et selvstændigt toksikologisk laboratorium i forbindelse med levnedsmiddel-

instituttet, og vi peger i den forbindelse på, at man i forvejen har sådanne laboratorier, som er knyttet til en række andre institutioner; jeg skal bare nævne statens seruminstitut og den kongelige veterinær- og landbohøjskole. Jeg ved meget vel, at disse laboratorier ikke i øjeblikket er udbygget i en sådan grad, at de kan påtage sig de opgaver, som ønskes løst i henhold til lovforslaget, men som også det ærede medlem hr. Henry Hansen nævnte, står vi netop foran en udbygning af landbohøjskolen, og her står det toksikologiske laboratorium øverst på listen over de ting, man skal have. Hvis vi får et levnedsmiddelinstitut som det, regeringspartierne foreslår, får vi 2 laboratorier med faktisk nøjagtigt samme arbejdsopgaver; de kommer til at arbejde med nøjagtigt de samme ting.

Denne del af forslaget er langt den mest bekostelige. Det er anslået, at selve centrallaboratoriet ville koste 2-3 mill. kr., og at det toksikologiske laboratorium vil komme til at koste 8-9 mill. kr. Disse penge vil kunne spares, og sagen kunne løses på en akkurat lige så god måde, hvis man holder sig til landbohøjskolens toksikologiske laboratorium, som netop står foran sin opbygning. Det har regeringspartierne ikke ønsket. Man har ønsket denne dublering — hvis jeg må bruge et aktuelt udtryk — men det er i sandhed for skatteyderne en dyr dublering til 8-9 mill. kr., som kunne have været sparet. Det tidligere spareparti, retsforbundet, kunne man have ventet ville have indtaget en anden holdning i denne sag, og vi gik til forhandling i udvalget ud fra den betragtning, at vi ville finde flertal for vore synspunkter i udvalget. Når vi havde denne indstilling, skyldtes det en artikel i retsforbundets ugeblad Vejen Frem for den 10. januar i år. Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne ganske kort citere nogle enkelte ting derfra. Overskriften lyder: „Det overflødige levnedsmiddelinstitut“, og artiklen slutter med følgende udtalelse:

„Det må håbes, at folketingsudvalget vil søge det fremsatte forslag ændret, så vi undgår en vældig, overflødig statsinstitution og i stedet får den videnskabelige komité, der kan fordele forskningsopgaverne på bestående center, og som på denne måde kan glide ind i det internationale samarbejde, som bør være det mål,